

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115233433
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7115233433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov Mgr. Márie Hlaváčovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: STAR-CAR s.r.o., Seňa č. 118, 040 58 Seňa, IČO: 45 699 968, zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., sídlo: Kmeťova č. 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova č. 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, Krmanova č. 1, Košice, o zaplatenie 169,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k.: 29Cb/101/2017 - 140 zo dňa 30.5.2019, takto

r o z h o d o l :

I. P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 169,05 eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 29.11.2015 až do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. M e n í rozsudok v napadnutom výroku o náhrade trov konania tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 62 %.

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 169,05 eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 29.11.2015 až do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom v prevyšujúcej časti konanie zastavil a tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca žalobou, ktorú doručil súdu prvej inštancie dňa 4.12.2015 navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky 169,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne od 29.11.2015 do zaplatenia a paušálnej náhrady spojenej s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 6.10.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Renault Megane, EČV: K., ktoré patrilo poškodenému Q. Y.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a zaregistrovaná pod č. 8012557988. Poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť k žalobcovi. Poškodenému bolo oznámené, že dňa 13.11.2015 došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Za opravu poškodeného motorového vozidla bola faktúrou č. 2015160056 účtovaná suma 758,33 eur.

Žalovaným však bola uznaná iba suma 589,30 eur. Podľa vyjadrenia likvidátora boli priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/Nh s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %), pričom celková nepriznaná suma bola vo výške 169,05 eur, ktorá bola postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky zo dňa 30.11.2015. Žalobca si okrem istiny uplatnil aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, nakoľko mal za to, že sa žalovaný dostal do omeškania, keďže v lehote 15 dní od skončenia šetrenia poisťnej udalosti (28.11.2015) neuhradil žalovanú sumu.

3. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.4.2019 zobral svoju žalobu čiastočne späť a to čo do úroku z omeškania nad 5 % ročne zo žalovanej sumy a nároku na náhradu paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur.

4. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že pri likvidácii poisťnej udalosti vychádzal z kalkulácie opravy, ktorá vyjadruje skutočnú škodu použitím cien dielov, ktorú uvádzajú výrobcovia daného typu vozidla a s prihliadnutím na obvyklé priemerné ceny opravy v danom regióne. Poistné plnenie bolo krátené z dôvodu navýšenia ceny za normohodinu práce za karosérske, lakovnícke práce, ako aj vedľajšie práce oproti priemerným cenám v danom regióne v čase vzniku škody. Ak by si poškodený dal vozidlo opraviť v zmluvnej opravovni, teda opravovni s ktorou je poisťovňa v zmluvnom vzťahu, tak tieto opravovne účtujú dohodnutú cenu, ktorú poisťovňa vždy akceptuje a ktorú v prípade neautorizovaných opravovní určujú na 20,- eur/Nh s DPH. Aby žalovaný mohol pristúpiť k úhrade poistného plnenia v časti nákladov na náhradné diely v plnej výške, musí mať k dispozícii doklady preukazujúce ceny použitých náhradných dielov, ako aj samotnú originalitu náhradných dielov. V opačnom prípade z dôvodu nepreukázania výšky škody, nároku nie je poisťovňa povinná vo výške cien za originálne náhradné diely poskytnúť poistné plnenie, keďže je všeobecne známou skutočnosťou, že ceny neoriginálnych dielov sú o 30 - 50 % nižšie. Ďalej namietal, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný, pretože Zmluva o postúpení časti pohľadávky je absolútne neplatná z dôvodu jej neurčitosti a neexistencie časti postupovanej pohľadávky. Žalobca nepredložil dôkaz o úhrade faktúry č. 2015160056, od ktorej odvodzuje svoj nárok a zároveň dostatočne nepreukázal výšku škody, pretože vychádzal iba z vystavenej faktúry servisu. Dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody a jej výšky je na žalobcovi. Žalovaný pri likvidácii škodovej udalosti vychádzal z kalkulácie AUDATEX, ktorá zohľadňuje primerané a obvyklé ceny v danom regióne. Žalovaný zároveň poukázal, že uplatnený nárok na úrok z omeškania je neoprávnený, čo vyplýva zo znenia § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Ako dôkaz navrhol výsluch postupcu k okolnostiam likvidácie poisťnej udalosti a na preukázanie výšky skutočnej škody ako možný dôkaz znalecké dokazovanie.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 442 ods. 1 a 3, § 524 a nasl., § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravujúce úhradu škody, postúpenie pohľadávky, poistnú zmluvu, právo poisteného na poskytnutie poistného plnenia, omeškание dlžníka a nároky z toho plynúce. Ďalej podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ZoPZP) o priamom nároku poškodeného voči poisťovateľovi.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) vznikla škoda v dôsledku dopravnej nehody, ktorú spôsobil poistenec žalovaného prevádzkou motorového vozidla. Poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť k žalobcovi. Za opravu poškodeného motorového vozidla bola faktúrou č. 2015160056 účtovaná suma 758,33 eur. Poškodenému bolo oznámené, že dňa 13.11.2015 došlo k ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia, kde žalovaným uznať iba sumu 589,30 eur.

7. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že kalkulačný program žalovaného, nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy z dôvodu, že likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov. Kalkuláciou žalovaného je určená potenciálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nie je schopný premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy vozidla. Taktiež je

bezpredmetné za akú cenu má náhradné diely žalovaný. Servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely, sa nemusia stotožňovať s cenou uvedenou na faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je aj v súlade s právom slobodne podnikat') a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať, preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode poškodeného. Povinnosť servisu, resp. žalobcu, vydať poškodenému nadobúdacie doklady k náhradným dielom nemá oporu v zákone. Žalovaný neuviedol zákonný predpis, či dohodu, resp. zmluvu z ktorých by mala vyplývať povinnosť žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu predložiť nadobúdacie doklady k náhradným dielom, neuviedol ani dôvody pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis za jednu normohodinu 20,- eur s DPH. Dôvod krátenia poistného plnenia nebol preukázaný žiadnym právnym predpisom, ktorý ustanovuje tzv. všeobecnú cenu, na ktorú sa žalovaný odvolával. Nárok na predkladanie nadobúdacích dokladov o kúpe náhradných dielov, ak bola riadne predložená faktúra za opravu, ktorá obsahuje všetky náležitosti, nemá oporu v zákone ani v judikatúre súdov. Žalobca riadne zdokladoval výšku škody a nemal povinnosť zisťovať pôvod náhradných dielov. V poistných podmienkach žalovaného nie je presne stanovené, aké konkrétne doklady, ktoré by boli pre žalovaného hodnoverné má predložiť poistený, pričom sám žalovaný doklady predložené žalobcom považoval za hodnoverné. Zo strany žalobcu nedošlo k vedomému porušeniu poistných povinností v zmysle § 799 ods. 1 až 2 Občianskeho zákonníka. Poškodený zveril opravu motorového vozidla žalobcovi, ktorý vykonáva opravu motorových vozidiel. Ak žalobca splnil všetky povinnosti poisteného, nebol žalovaný oprávnený na krátenie poistného plnenia. Žalobca má nárok na náhradu primeraných nákladov na opravu aj v prípade, ak by si motorové vozidlo nedal opraviť, ale preukázal by výšku vzniknutej škody. Vznikom škodovej udalosti vzniká žalobcovi nárok na poskytnutie poistného plnenia.

8. Súd prvej inštancie poukázal, že žalobca predložil Cenníky normohodín obvyklých v regióne, čím preukázal nesprávnosť postupu žalovaného. Žalovaný ako poisťovňa ponúkajúca na trhu služby, predmetom ktorých je poistenie majetku, by mal pristupovať k likvidácii poistnej udalosti s odbornou starostlivosťou. Žalovaný je subjektom, ktorý má zo zákona vykonávať šetrenie, a ktorý má k tomu potrebné oprávnenia a aparát. Ak žalovaný odmietol plniť kvôli „vysokej“ výške normohodiny či amortizácii, mal predložiť relevantný a nestranný dôkaz, a to z akých skutočností vychádzal. Ak žalovaný tvrdil, že krátenie bolo dôvodné, resp. ak neakceptoval predloženú faktúru, musí svoje tvrdenia relevantne preukázať a zdôvodniť.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že škoda sa vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení. Potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov (vyjadrenú v peniazoch) potrebných na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Z podstaty poistenia vyplýva, že stačí ak poškodený predloží kalkuláciu opravy (nemusí to byť výslovne faktúra a reálna oprava motorového vozidla), a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poistnou udalosťou. Poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade bola predložená faktúra za opravu, ktorá reflektovala všetky vzniknuté poškodenia a potrebu navrátenia poškodeného vozidla do stavu pred poistnou udalosťou, ktorá individualizovala a konkretizovala výšku škody. Poškodený nemôže doplácať na to, resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou.

10. Súd prvej inštancie poukázal, že žalovaným prezentované rozlišovanie autoservisov na autorizované a neautorizované, resp. zmluvné a nezmluvné, nemá oporu v zákone ani v európskej legislatíve. Ak má daný servis povolenie vykonávať opravárenskú činnosť môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Žalobca predložil cenníky, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v košickom regióne, čím preukázal svoje tvrdenia, žalovaný však svoj postup nijako relevantne neodôvodnil a nepredložil dôkazy o ním určenej cene obvyklej v danom regióne, čím neuniesol dôkazné bremeno.

11. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že nemôže byť na ľarchu poškodeného, teda ani žalobcu, že pri výbere servisu si poškodený zvolil neautorizovaný servis, resp. nezmluvný servis žalovaného a nezvolil si autorizovaný servis, resp. zmluvný servis žalovaného, s ktorým má žalovaný dojednané zmluvné ceny. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný, alebo nezmluvný servis neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

12. Ku kráteniu ceny náhradného dielu o 20 % z dôvodu nedoloženia nadobúdacieho dokladu súd prvej inštancie uviedol, že v kalkulácii nákladov na opravu žalobcu a žalovaného je náhradný diel označený identickým sériovým číslom, z čoho vyplýva, že ide o originálny náhradný diel.

13. K námietke neplatnosti Zmluvy o postúpení časti pohľadávky súd prvej inštancie uviedol, že predmet postúpenia je v zmluve špecifikovaný dostatočne jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne. Zmluva obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti a nie je tu relevantný dôvod prečo by mala byť považovaná za neplatnú. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný.

14. Škoda vzniká momentom škodovej resp. poistnej udalosti. Právo na plnenie poistného plnenia vo forme náhrady škody, nie je podmienené žiadnou inou skutočnosťou, ako napríklad úhradou faktúry zo strany poškodeného. Už aj tento samotný fakt, že žalovaný poskytol časť poistného plnenia priamo žalobcovi svedčí o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v tomto konaní a existencii škody. Podmieňovanie poskytnutia poistného plnenia vo forme náhrady škody predĺžením dokladu o úhrade faktúry nemá oporu v zákone. Podľa názoru všeobecných súdov (R 55/1971, R 25/1990), ale i názoru Ústavného súdu ČR (Nález ÚS ČR z 20.11.2000, sp. zn. IV. ÚS 548/99) škodu predstavujú nielen majetkové hodnoty, ktoré už boli, resp. majú byť poškodeným vynaložené, ale aj tie, ktoré by bolo potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

15. Nepochybne účelom ZoPZP pri spôsobení škody prevádzkou motorového vozidla a súdneho konania je taký postup, aby sa poškodenému, resp. žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Je potrebné uplatniť zásadu plnej občianskoprávnej reparácie spôsobenej škody, ktorá spočíva v tom, že zodpovedný subjekt bude povinný celú spôsobenú škodu poškodenému plne nahradiť, a to buď formou náhrady v peniazoch (tzv. relutárna náhrada) alebo formou uvedenia v predošlý stav (tzv. naturálna náhrada - restitutio in integrum). Jedná sa o nastolenie tzv. „vyrovnávacej spravodlivosti“. Ustanovenie § 15 ods. 1 ZoPZP síce stanovuje povinnosť poškodeného preukázať svoj nárok, ale neurčuje spôsob akým tak má urobiť.

16. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/150/2017 nie je v posudzovanom spore aplikovateľné, keďže v konaní je sporné, či je legálnym dôvodom krátenia poistného plnenia vo forma náhrady škody to, že poškodené motorové vozidlo opravil neautorizovaný servis.

17. K uplatneným úrokom z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 ZoPZP.

18. Návrhom žalovaného na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie nevyhovel z dôvodu ich neúčelnosti s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 4Cob/60/2017, čo uviedol v odseku 59. odôvodnenia rozhodnutia.

19. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal nárok na úhradu 169,05 eur, preto žalobe vyhovel. Žalovaný sa zároveň s plnením poistného plnenia titulom náhrady škody dostal do omeškania, preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania.

20. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania.

21. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, z ktorého obsahu je zrejmé, že napáda prvý a tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie, teda odvolanie podal proti výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a proti výroku o nároku na náhradu trov konania.

22. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p./; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností /§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p./; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p./ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./. V podanom odvolaní viedol, že napádaný rozsudok je nedostatočne odôvodnený, zmätočný a z uvedených dôvodov arbitrárny. Súd prvej inštancie v mnohých bodoch odôvodnenia iba nekriticky a v celom rozsahu prevzal argumentáciu žalobcu, pričom právne závery žalobcu prezentuje ako vlastné. K návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom právneho predchodcu žalobcu súd prvej inštancie nezaujal žiadne stanovisko. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa zákonné podmienky pre odôvodnenie rozsudku v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p.. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keďže predmetom konania je zákonný nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia a nie súdom prvej inštancie konštatovaný nárok na poistné plnenie, ktorý je zmluvným nárokom. Žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení časti pohľadávky a to z dôvodu jej neurčitosti, ako aj neexistencie postupovanej pohľadávky. Je možné sa domnievať, že Zmluva o postúpení pohľadávky bola za obidve zmluvné strany podpísaná tou istou osobou, a to Q. Y.. Tým by absentovala náležitosť dvojstranného právneho úkonu, keďže tá istá fyzická osoba nemôže súčasne prejavovať vôľu dvoch subjektov, z ktorých každý má postavenie zmluvnej strany. Súd prvej inštancie však návrh na doplnenie dokazovania bez relevantného zdôvodnenia zamietol a tak nevykonal dôkaz, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca uplatnený nárok odvodzuje výlučne od faktúry, ktorú sám vyhotovil. Na plnenie žalovaného nevznikol žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi nárok, keďže žalobca a ani jeho právny predchodca sumu/pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania nevynaložili/neuhradili. Súd prvej inštancie vôbec nevyhodnotil relevantnosť žalobcom predloženej kalkulácie (faktúry) v porovnaní s kalkuláciou opravy predloženou žalovaným, resp. neuviedol, v čom považuje kalkuláciu žalobcu za správnu a kalkuláciu žalovaného za nesprávnu. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie argumentuje pojmami „podstata poistenia“ a „zmysel poistenia“, ktoré sú pojmami vágnymi, nevyskytujú sa ani ako legálne pojmy v právnej úprave, a tak je právny názor súdu prvej inštancie nepreskúmateľný a arbitrárny. Žalobca svoj nárok odvíja výlučne od faktúry, ktorú sám vystavil, a teda sám určil rozsah/výšku „svojho nároku“. Ak by skutočná škoda vychádzala iba z vystavenej faktúry, stala by sa variabilnou, čo je v rozpore s princípom elementárnej logiky a spravodlivosti.

V súvislosti so zachovaním zásady právnej istoty, nemôže ísť táto skutočnosť na úkor žalovaného, ktorý by tak de facto ako osoba povinná poskytnúť poistné plnenie, bola závislá pri stanovovaní výšky skutočnej škody od vôle, resp. svojvôle tretích subjektov. Úhradu predloženej faktúry v konaní žalobca ani len netvrdil, a už vôbec ju nepreukazoval.

K žiadnemu skutočnému zmenšeniu majetku právneho predchodcu žalobcu (postupcu) nedošlo a ani nemohlo dôjsť. Žalovaný predložil kalkuláciu nákladov na

opravu č. 8012557988 podľa systému AUDATEX, ktorá predstavuje objektívnu kvantifikáciu škody na dotknutom motorovom vozidle. Predložením tejto kalkulácie žalovaný vyvrátil dôvodnosť ceny opravy fakturovanej žalobcom. Program AUDATEX je program spracúvajúci certifikovaný výpočet kalkulácie nákladov, ktorým sa kvantifikuje skutočná škoda a tento program je využívaný tak servismi pri spracúvaní kalkulácie nákladov pre klientov, ako aj znalcami pri spracovaní znaleckých posudkov. Žalovaný poskytol primerané náklady na cenu práce za jednu normohodinu pre príslušný typ a značku motorového vozidla v zmysle jeho kalkulácie nákladov na opravu. Náklady v autorizovanom servise sú rozdielne (obvykle vyššie), v porovnaní s nákladmi na opravu vozidla v neautorizovanom servise. Žalobca je neautorizovaným servisom. Žalobca tak nepreukázal skutočnú výšku škody a vzhľadom na existenciu dôkazného bremena na žalobcovi (po namietaní a predložení relevantných dôkazov žalovaným), ten ho v konaní neuniesol. Ďalej žalovaný poukázal, že pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, kde síce správne určil rozhodné ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p., no predmetné ustanovenie (v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p.) neaplikoval a neriešil otázku pomeru úspechu, resp. neúspechu strán sporu v časti príslušenstva žalovanej pohľadávky, pozostávajúcej z úroku z omeškania a paušálnej náhrady.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok v žalovaným napadnutom rozsahu potvrdiť. Poukázal, že pohľadávka, ktorá je predmetom konania predstavuje krátený nárok na náhradu škody vo forme poistného plnenia zo strany žalovaného žalobcovi, na ktoré má žalobca, resp. žalobcov právny predchodca nárok a to titulom povinného poistenia motorového vozidla vinníka nehody. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku je teda škodová udalosť. Aj podľa ustálenej judikatúry súdov, keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Poškodený dostatočne preukázal výšku škody, predložil faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorá obsahovala všetky potrebné údaje, no napriek tomu mu bolo poistné plnenie krátené, čo je v rozpore so zákonom. Konanie a tvrdenia žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Poškodený nemôže doplácať na to, resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Nie je daný dôvod, aby časť nákladov neuhradených žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Vzhľadom na to, že sa škoda vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov (vyjadrenú v peniazoch) potrebných na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Z podstaty poistenia vyplýva, že stačí ak poškodený predloží kalkuláciu opravy (nemusí byť výslovné faktúra a reálna oprava motorového vozidla), a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poistnou udalosťou. Poistovníca má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. Žalobca predložil faktúru ktorá individualizovala a konkretizovala výšku škody. Žalobca zároveň predložil cenníky, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v košickom regióne, čím preukázal svoje tvrdenia. Žalovaný však svoj postup nijako relevantne neodôvodnil a nepredložil dôkazy o ním určenej cene obvyklej v danom regióne, čím neuniesol dôkazné bremeno. Kalkulácia žalovaného nepredstavuje pre poškodeného záväzný dokument, nakoľko vzťah žalovaného a poškodeného sa neradiť žiadnou zmluvou, ktorá by mohla takéto skutočnosti obmedzovať, ale výlučne ZoPZP a Občianskym zákonníkom. Ďalej žalobca poukázal, že súd prvej inštancie rozhodol aj v súlade s dodržaním princípu právnej istoty, podľa ktorého, každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Napádaný rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa všetky zákonom požadované a predpokladané náležitosti. Zároveň v danom rozhodnutí súd prvej inštancie reflektuje na všetky sporné skutočnosti a relevantné otázky súvisiace s meritom veci. Skutočnosť, že výrok rozhodnutia a tak aj jeho odôvodnenie nekorešponduje s predstavami a očakávaniami žalovaného nespôsobuje jeho arbitrárnosť. K nevykonanému dokazovaniu súdom prvej inštancie žalobca uviedol, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníka konania. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Žalovaný navrhoval výsluch postupcu, teda poškodeného ku skutočnostiam, ktoré ani neboli v konaní sporné ako priebeh poistnej udalosti a okolnostiam likvidácie, pričom likvidáciu vykonáva samotný žalovaný a postupca by sa k nej ani nemal ako vyjadriť. Posudzovanie platnosti právnych úkonov prislúcha výhradne súdu, nie postupcovi a žalovanému ako dlžníkovi ani neprináleží napádať platnosť právneho úkonu - Zmluvy o postúpení

časti pohľadávky. Námietky voči Zmluve o postúpení časti pohľadávky spočívajúce v údajnej totožnosti postupcu a postupníka je prezentovaná žalovaným až v odvolacom konaní, ktorú počas konania pred súdom prvej inštancie žalovaný nenamietal. Zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení časti pohľadávky je na strane postupcu fyzická osoba Q. Y. a na strane postupníka obchodná spoločnosť STAR-CAR s.r.o.. Pritom nie je možné stotožňovať fyzickú osobu a právnickú osobu ako jeden subjekt. Za postupníka uzavrel Zmluvu o postúpení časti pohľadávky jeho konateľ, pričom konateľom je štatutárny orgán spoločnosti, ktorý koná v jej mene, prejavuje vôľu danej obchodnej spoločnosti, uzatvára zmluvy v jej mene a na jej účet, z ktorých je zaviazaná samotná spoločnosť, nie jej konateľ vo svojom vlastnom mene. Keďže Zmluva o postúpení časti pohľadávky má zákonom stanovené náležitosti, žalobca je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie práva proti žalovanému. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zákon nevyžaduje, aby v nej bol uvedený právny dôvod vzniku pohľadávky, ani aby v nej bola uvedená právna kvalifikácia postupovanej pohľadávky (podstatné je, že účastníci v zmluve o postúpení pohľadávky vymedzili postupovanú pohľadávku dostatočne presne inými údajmi). Žalobca ďalej uviedol, že ak by poistení alebo poškodení z poistných udalostí museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať ich preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Ak dôjde ku škodovej udalosti v čase trvania poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného nahradiť poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. V posudzovanom spore nebolo sporné, že tieto zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaný, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenému aj z väčšej časti plnil, preto je bez právneho významu, či žalovaný sumu poškodený autoservisu zaplatil. Právo na plnenie poistného plnenia vo forme náhrady škody, nie je podmienené žiadnou inou skutočnosťou, ako napríklad úhradou faktúry zo strany poškodeného. Škoda vzniká momentom poškodenia - momentom vzniku poistnej, resp. škodovej udalosti, nie až momentom predloženia dokladu o úhrade, ako sa to žalovaný snaží prezentovať. Spornou skutočnosťou v danom konaní bola obvyklá cena práce pri oprave poškodeného motorového vozidla, nakoľko to bol dôvod krátenia poistného plnenia vo forme náhrady škody. Žalobca preukázal, že cena práce, ktorú si účtoval je obvyklá v danom regióne pre príslušný typ motorového vozidla, čím uniesol dôkazné bremeno. Na druhej strane však žalovaný nepreukázal žiadnym dôkazom ani relevantným tvrdením, prečo by mala byť cena práce len vo výške ako sám, svojvoľne určil a zadal do svojej internej kalkulácie. Žalovaný počas celého konania nepreukázal dôvodnosť svojho konania, nepreukázal, že by oprava bola vykonaná za neprimeranú cenu, čím neuniesol dôkazné bremeno, čoho dôsledkom je strata sporu.

24. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na odvolaní a v podstate zopakoval dôvody uvádzané v podanom odvolaní. Zároveň poukázal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania a to v rozpore s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, sp. zn. 1Cdo/212/2017), podľa ktorej povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 ZoPZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) ZoPZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.

25. Žalobca v odvolacej duplike, zotrval na svojej doterajšej argumentácii v priebehu konania. K námietke, že nemôže mať voči žalovanému nárok na poistné plnenie, ktorý je zmluvným nárokom uviedol, že ide o poistné plnenie vo forme náhrady škody, keďže žalovaný ako poisťovňa hradí poistné plnenie vo vzťahu k poistenému (vinníkovi nehody), resp. za neho (účel povinného zmluvného poistenia) ako náhradu škody pre poškodeného. Aj v Oznámení o poistnom plnení samotný žalovaný v závere uvádza: „Poistné plnenie poukazujeme v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka“. Interná kalkulácia žalovaného nepredstavuje pre poškodeného záväzný dokument, nakoľko vzťah poškodeného a žalovaného sa riadi výlučne ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ZoPZP. Ďalej žalobca uviedol, že závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 nemožno aplikovať na predmetný spor aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - ZoPZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku NS SR zároveň vyplýva, že tento sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 ZoPZP. Najvyšší súd SR teda nevyklúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Z

rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 ďalej vyplýva, že § 11 ods. 8 ZoPZP sa viaže na splnenie výlučne nepeňažnej povinnosti, resp. ZoPZP upravuje iba úrok z omeškania pri nesplnení nepeňažnej povinnosti. Pri nesplnení peňažnej povinnosti sa tak má aplikovať ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo začiatkom plynutia lehoty od ukončenia šetrenia, teda splnenia nepeňažnej povinnosti. V prípade aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu SR by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktorý by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazaní zaplatiť úroky z omeškania od momentu kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné iba čiastočne.

27. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

28. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C.s.p.. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

29. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

30. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd zhodnotil, že súd prvej inštancie presvedčivo a logicky odpovedal na každý argument vznesený v spore a toto odôvodnenie spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vedie aj to, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

31. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

32. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

33. Predmetom sporu je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny 169,05 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe a uložil žalovanému túto sumu žalobcovi zaplatiť.

34. Žalovaný v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že Zmluva o postúpení časti pohľadávky je neplatná. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a judikatúre súdov.

35. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma a obligatórne náležitosti zmluvy, a to označenie účastníkov zmluvy, t.j. postupcu, postupníka a identifikácia pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená.

37. Odvolací súd zistil z obsahu Zmluvy o postúpení časti pohľadávky, ktorú predložil žalobca spolu so žalobou, že bola uzatvorená v písomnej forme:

38. Dňa 30.11.2015 medzi postupcom Q. Y. a postupníkom - žalobcom. Ako predmet tejto zmluvy o postúpení pohľadávky bolo: „Postupca prehlasuje, že mal voči dlžníkovi: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance group pohľadávku vo výške 169,05 eur. Táto suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 2015160056, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti č. 8012557988. Predmetom tejto zmluvy je bezodplatné postúpenie nezaplatenej časti pohľadávky vo výške 169,05 eur a prísl., čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúrou servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou.

39. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie žalovaného v odvolaní, že takto špecifikovaný predmet zmluvy o postúpení časti pohľadávky vo výške 169,05 eur je právny úkon nejasný, neurčitý a z toho dôvodu neplatný. Z obsahu Zmluvy o postúpení časti pohľadávky vyplýva, čo predstavuje postupovaná pohľadávka 169,05 eur, že ide o časť neuhradenej pohľadávky zo strany žalovaného z tam uvedenej poistnej udalosti. Preto nie je pochybnosť o tom aká suma, v akej výške bola postupovaná a z čoho táto pohľadávka vznikla. Z toho dôvodu odvolací súd nepovažoval námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu ako postupníka na vymáhanie predmetnej pohľadávky za dôvodnú.

40. Žalobca až v podanom odvolaní namietal, že Zmluva o postúpení časti pohľadávky bola za obe zmluvné strany podpísaná tou istou osobou, a to Q. Y., preto je neplatná. K tejto skutočnosti však postupcu vypočúť nenavrhol.

41. Odvolací súd k tejto námietke žalovaného konštatuje, že v prípade takéhoto skutkového tvrdenia, ide o novotu v odvolacom konaní, ktorú nemožno v odvolaní použiť, pretože nebola uplatnená pred súdom prvej inštancie a odvolateľ nepreukázal, že ju bez svojej viny nemohol uplatniť v danom konaní (§ 366 písm. d/ C.s.p.). Pod uplatnením procesného útoku a obrany sa rozumie nielen vyslovenie nejakého skutkového tvrdenia, ale aj predloženie dôkazov o ňom, čo žalobca neurobil ani pred súdom prvej inštancie a ani pred odvolacím súdom. Neplatnosť právneho úkonu nie je spôsobilá vyvolať sama o sebe skutočnosť, že zmluvu ako dvojstranný právny úkon v mene právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným (postupníkom) na jednej strane podpísal jej jediný konateľ, ktorý zároveň vystupoval ako fyzická osoba - druhá zmluvná strana (postupca). Uzatvorenie zmluvy medzi takýmito subjektmi platná právna úprava nevyklučuje, dokonca v prípade § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka priamo predpokladá uzatváranie zmlúv medzi fyzickou osobou - konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným a samotnou spoločnosťou. Ak by sa prijala argumentácia žalovaného v odvolaní, že nemôže vystupovať jedna fyzická osoba za viaceré zmluvné strany, bolo by popreté právo na slobodné konanie v medziach zákona v zmysle článku 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd ako aj zásada „pacta sunt servanda“, teda že dohody treba zachovávať, keďže by bolo vylúčené aj uzatváranie zmlúv medzi viacerými právnickými osobami, v mene ktorých koná ako štatutárny orgán totožná fyzická osoba. Z uvedeného tak vyplýva, že právna úprava bez ďalšieho nevyklučuje, že by v mene právnickej osoby nemohol konať štatutárny orgán, ktorý zároveň vystupuje ako druhá zmluvná strana - fyzická osoba, keďže ide o samostatné subjekty práva. Iba zákon obmedzuje spôsobilosť štatutárneho orgánu konať v mene právnickej osoby, čo v danom prípade nebolo naplnené.

42. Žalovaný zároveň v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že žalobca nepredložil doklad o úhrade faktúry, ktorým by preukazoval skutočne vynaloženie finančných prostriedkov zo strany poškodeného. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť.

43. Základným predpokladom zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla je škodová udalosť vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov. Takouto udalosťou sa rozumie každá

okolnosť prevádzky dopravného prostriedku, ktorá je vzhľadom k svojmu zvýšenému nebezpečnému pôsobeniu objektívne spôsobilá vyvolať škodu.

44. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

45. Z uvedeného vyplýva, že ak dôjde ku škodovej udalosti v čase trvania poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného nahradiť poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. V predmetnej veci nebolo sporné, že tieto zákonom stanovené podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaný, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenému aj z väčšej časti plnil, preto je bez právneho významu, či žalovaný sumu poškodený autoservisu zaplatil. Je len samozrejmé, že poškodený nemusel uhradiť faktúru za opravu vozidla, pretože jej úhrada mala byť zabezpečená práve poistným plnením žalovaného podľa § 4 ods. 4 ZoPZP, keďže u neho bolo uplatnené právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu.

46. Podľa § 151 ods. 1 a 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

47. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v citovanom ustanovení, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec alebo ak ho síce poprela, ale neúčinne. Pre popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení, to znamená, že protistrana, v tomto prípade žalovaný, musí nielen popierať tvrdenia žalobcu, ale musí uviesť vlastné tvrdenia a tieto musí preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný síce namietal dôvodnosť žalobcom požadovanej sumy vo výške 169,05 eur aj z dôvodu, že žalobca nadhodnotil cenu práce, keďže za dôvodnú považoval len sumu 20,- eur/Nh s DPH a namietal aj vyúčtovanú cenu prác a lakovacieho materiálu, na preukázanie svojich tvrdení však nepredložil žiadne relevantné dôkazy. Žalovaný neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis 20,- eur/Nh s DPH a nie vo fakturovaná odmena vo výške 22,- eur/Nh bez DPH, teda 26,40 eur/NH s DPH. Neuniesol tak dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

48. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca preukázal rozsah opravy vozidla, ktorej cenu žiadal od žalovaného uhradiť. Žalovaný namietal neprimerané účtované mechanické práce, lakovacie práce a cenu lakovacieho materiálu bez toho, aby preukázal, že išlo o neúčelne vynaložené náklady. Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, preto súd prvej inštancie správne vychádzal z listinných dôkazov žalobcu preukazujúcich skutočné náklady potrebné na opravu poškodeného motorového vozidla.

49. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, prečo by mal žalobca použiť lakovací koeficient uvedený v kalkulácii opravy žalovaného namiesto žalobcom použitého lakovacieho koeficientu. Na margo argumentu žalovaného, že nebolo preukázané, že bolo potrebné použiť vyššiu lakováciu konštantu, odvolací súd poukazuje, že žalovaný pri šetrení poistnej udalosti nedodrжал postup upravený v ustanovení § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si pred ukončením poistnej udalosti, na účely rozhodnutia o znížení lakovacej konštanty v prípade, že mal pochybnosti (čo v danom prípade mal), nevyžiadal od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu potrebné doklady za účelom ozrejmenia, či technológiou, ktorú použil, prípadne druhom laku, bol servis nútený použiť vyššiu lakováciu konštantu, tak ako mu to explicitne prikazuje ustanovenie § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nepostačujúcim je strohé vyjadrenie likvidátora obsiahnuté v Oznámení o poistnom plnení, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur/Nh s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %). Neprimerané

účtovanie počtu Nh nebolo vôbec namietané. V súvislosti s týmto žalovaným odôvodnením krátenia poistného plnenia obsiahnutým v Oznámení o poistnom plnení, odvolací súd ozrejmuje, že v zmysle citovaného ustanovenia § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bolo povinnosťou žalovaného v prípade jeho zjavných pochybností, pred tým, ako sa rozhodol krátiť poistné plnenie, vyžiadať si doklad na objasnenie použitej lakovacej konštanty servisom vykonávajúcim opravu poškodeného motorového vozidla, pretože toto ustanovenie explicitne vymedzuje, že kto má právo na plnenie je povinný predložiť takýto doklad, ktorý si žalovaný vyžiada (čiže až po jeho vyžiadaní žalovaným). Nedodržanie tohto zákonného postupu žalovaným má logicky za následok žalovaného nemožnosť preukázať, že by fakturované náklady na opravy nezodpovedali výške škody. Účelom zákonných ustanovení § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, je taký postup, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Kalkulácia opravy žalovaného nepredstavuje skutočnú výšku škody, keďže táto udáva iba všeobecné (orientačné) hodnoty, ktoré sa môžu líšiť v závislosti od konkrétnych vstupných údajov zadanych žalovaným. Žalovaný nepreukázal, že žalobcom udávaná lakovacia konštanta nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca. Nové auto lakuje robot, preto je vrstva laku tenšia, opravované auto lakuje človek a môže sa stať, že vrstva laku bude hrubšia. Žalovaný zároveň nepreukázal, že žalobca použil pri oprave neoriginálne pôvodne diely ani dôvodnosť krátenia ich ceny v práve v rozsahu 20 %. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Nestačia len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, je nevyhnuté ich nepotrebnosť aj preukázať.

50. V prípade, ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Odvolací súd uvádza, že skutočnosti uvádzané žalovaným nepreukazujú dôvodnosť a účelnosť krátenia ceny hodinovej sadzby za prácu u nezmluvných servisov v porovnaní so zmluvnými servismi, respektíve autorizovanými servismi, u ktorých žalovaný postupuje inak. Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

51. V prejednávanom spore súd prvej inštancie posúdil uplatnenú pohľadávku vo výške 169,05 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodeného vozidla a sumou reálne zaplattenou žalovaným ako primeranú, s poukazom na značku a model vozidla, keď vychádzal z cenníkov predložených žalobcom, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v košickom regióne pre osobné motorové vozidlá v rozmedzí od 23,33 do 52,57 eur/Nh bez DPH a ktoré preukazujú, že cena účtovaná žalobcom výške 22,- eur/Nh bez DPH bola primeraná. Žalobca taktiež preukázal účtované ceny náhradných dielov podľa katalógových čísel náhradných dielov, ktorých ceny v prípade kalkulácie žalobcu a žalovaného boli totožné.

52. V prípade uplatnených nákladov na opravu motorového vozidla mal odvolací súd za preukázané, že tieto boli primerané a obvyklé v danom regióne. Samotná skutočnosť, že ide o neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce, tak ako to odvolací súd už uviedol.

53. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevypočul poškodeného postupcu, odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Výsluch poškodeného postupcu tak bol aj podľa názoru odvolacieho súdu

neúčelný, keďže jeho vôľa bola vtelená a zachytená v písomnom právnom úkone, Zmluve o postúpení časti pohľadávky, ktorú súd prvej inštancie správne vyložil a vyvodil z nej správne právne závery o platnosti tohto právneho úkonu, pričom tento sa zároveň nebol schopný kvalifikovane vyjadriť k likvidácii poistnej udalosti vykonanej žalovaným ako aj k oprave, ktorú realizoval servis.

54. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, ak zaviazal žalovaného na úhradu peňažnej pohľadávky 612,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 612,31 eur od 10.6.2018 do zaplatenia, ktorú výšku a dobu omeškania žalovaný ani nerozporoval, ako rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodeného motorového vozidla a sumou reálne zaplatenou žalovaným, titulom nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia, ktoré sa poskytuje práve za účelom úhrady vzniknutej škody v dôsledku poistnej udalosti.

55. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

56. Z citovaného ustanovenia vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení vyšetrenia rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti nesplnil. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku žalovanému by prichádzalo do úvahy napríklad v prípade, ak by nebol stranou sporu, ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému. Nárok na úroky z omeškania vzniká nasledujúci deň po splatnosti peňažnej pohľadávky, nie rozhodnutím súdu o tejto spornej pohľadávke.

57. Odvolací súd je toho názoru, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúca z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne, plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, a to bez ohľadu na to, či pritom porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 ZoPZP.

58. Odvolanie žalovaného však bolo dôvodné proti tretiemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

59. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Žalobca uplatnil žalobou proti žalovanému nárok na zaplatenie 169,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne od 29.11.2015 do zaplatenia a paušálnu náhradu vo výške 40,- eur. Po začatí konania vzal žalobca žalobu čiastočne späť, a to v úroku z omeškania nad 5 % ročne zo sumy 169,05 eura od 29.11.2015 do zaplatenia a tiež v sume 40,- eur paušálnej náhrady. Súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil.

61. Konštantná judikatúra súdov vychádza zo záveru, že úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pokiaľ nie sú samostatne predmetom konania (vyčíslené z určitej istiny, v určitej sadzbe, za určité obdobie a uplatnené samostatne alebo popri istine ako kapitalizované úroky z omeškania), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny a z úspechu strán sporu k tomuto nároku. Z uvedeného vyplýva, že späťvzatie

žaloby v časti úrokov z omeškania žalobcom po začatí konania nemá na rozhodnutie o náhrade trov konania žiaden vplyv.

62. Nárok na zaplatenie 40,- eur uplatnil žalobca podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Ide o paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorej výška je stanovená nariadením vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Paušálnu náhradu nemožno zaradiť medzi trovy konania, keďže za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré boli účelne vynaložené stranou sporu v súvislosti so súdnym konaním a strana sporu ich vynaloženie preukázala (§ 251 C.s.p.). Na paušálnu náhradu má strana sporu nárok bez toho, aby vynaloženie tejto sumy v súvislosti s uplatnením pohľadávky špecifikovala a preukazovala. Ide teda o iný nárok, právo na uplatnenie ktorého vyplýva strane sporu z osobitného predpisu a žalobca si právo na túto paušálnu náhradu uplatnil popri istine.

63. Žalobou uplatnil žalobca proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 209,05 eur (169,05 eur + 40,- eur). Po začatí konania vzal žalobu o zaplatenie 40,- eur späť. V tejto časti teda žalobca procesne zavinil zastavenie konania a z pohľadu § 255 ods. 2 C. s. p. to znamená, že žalobca nemal v tomto rozsahu vo veci úspech. Platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6M Cdo 19/2010).

64. Úspech žalobcu bol teda 169,05 eur (81 %) a úspech žalovaného bol 40,- eur (19 %). Pomer úspechu žalobcu podľa § 255 ods. 2 C.s.p. teda predstavuje 62 % (81 % - 19 %).

65. Súd prvej inštancie nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu strán sporu, preto neboli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého tretieho výroku rozsudku - výroku o náhrade trov konania, ale neboli splnené podmienky ani pre jeho zrušenie, preto odvolací súd podľa § 388 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v rozsahu 62 %.

66. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní vo vzťahu k namietanej istine 169,05 eur plný úspech, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

67. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).